

PRVNÍ SVĚTOVÁ VÁLKA (1914-1918)

4. Češi ve válce

V téhle kapitole bych se chtěl věnovat dvěma věcem. Prvně chci trochu loupnout očkem na náš národ a ukázat jeden ze základních problémů, který jsme museli v téhle válce řešit. No a potom se chci krátce věnovat závěru války všeobecně.

Víte, náš malý národ se ocitl na začátku války v docela složité situaci. Protože jsme byli součástí Rakouské monarchie, vstupovali jsme do těchto bojů pod hlavičkou Trojspolku. Jenomže časem jsme si uvědomili, že nám to není ani trochu sympatické. Už jenom to, že máme stát proti Srbům! Měli jsme s nimi dost podobný osud: léta neustálé nadvlády, slovanský původ, touha po samostatnosti atd... Navíc jsme měli vystoupit také proti Rusku! A vzpomeňte si, jak dlouhou dobu jsme si snili o tom, že právě Rusové (symbol všeho Slovanstva) nás povedou vstříc „šťastným zítřkům“☺. Použil jsem schválně tento obrat, protože po roce 1945 jsme si to s Rusy opravdu vyzkoušeli a tahle hláška naší zemí dost často zněla. Jenže to vy už nepamatujete☺.

Jednoduše řečeno, našim vojákům se tenkrát zrovna dvakrát do války nechtělo. Komu by se také chtělo, vždyť každý si dokázal spočítat, že fronta nic dobrého nikomu nepřinese. Ale všude se mluvilo o tom, že válka bude trvat jen pár týdnů. Vojáci nastupovali do vojenských vagónů s tím, že to bude pouze krátká „dovolená“. Jenže podobně jako ve II. světové válce se to přece jenom o nějaký ten pátek prodloužilo☺.

Z českých vojáků se v průběhu času stávali velice často dezertéři, kteří zcela dobrovolně vstupovali do armád opačné strany, tedy k Dohodě. No, a protože jsem říkal, že jich stále přibývalo, rozhodli se naši vojáci pro zakládání vlastních armád, které bojovaly pod autoritou Dohody. Říkalo se jim legionáři a vy si tenhle pojem opravdu dobře zapamatujte. V mnohé literatuře se neustále dokola uvádí, že právě tito vojáci měli velkou zásluhu na pozdějším vzniku naší republiky. Den 28. 10. 1918 asi není třeba dvakrát připomínat už jenom proto, že se dodnes slaví státní svátek a nechodí se do školy. A to je fajn, ne☺?

Největší počet našich legionářů byl v oblasti Ruska. Problém nastal až s komunistickou revolucí, po které Rusové odešli z války. Potom se museli tito vojáci dost složitou cestou přesunout na západní frontu ke svým kolegům, konkrétně hlavně do Francie.

Byl tu ale ještě někdo, kdo se hodně zasloužil o naši samostatnost. Jednalo se samozřejmě o universitního profesora Tomáše Garrigua Masaryka. Těžko by se stal prvním prezidentem někdo, kdo by o celém dlouhodobém procesu vzniku ČSR neměl ani ponětí. I když i on měl své spolupracovníky, mezi ty nejbližší spadl Dr. Edvard Beneš a Milan Rastislav Štefánik (jenže ten měl smůlu, zabil se totiž v letadle na konci války).

Když se celá situace ustálila a Německo podepsalo, samozřejmě vedle dalších států Centrálních mocností, kapitulaci, začala u Paříže dlouhá jednání o tom, jak celá Evropa bude po válce vlastně vypadat. Tato rokování se protáhla zhruba na rok (samozřejmě s přestávkami na jídlo a WC☺) a dostala název Versailleská mírová konference. Asi si ještě vzpomínáte na nějaký ten „drb“ právě o tomto místě☺.

Určitým paradoxem je, že tato konference vypukla 18. 1. 1919, tedy přesně v den, kdy měli slavit Němci státní svátek. Před 48 lety se totiž pod vedením Bismarcka sjednotili. Teď se zase slavně rozpadnou. Hovoří se o tom, že si tento den vybraly západní státy schválně, aby si Němci ještě více uvědomili svou prohru. A prohra to byla skutečně veliká, chvíli to dokonce vypadalo, že se Německo úplně ze všech těch válečných reparací, které mělo platit (hlavně Francouzům), úplně sesype. Ale nepředbíhejme, o tom si dostatečně popovídáme až v příštím oddíle☺.

Ve Versailles tedy bylo Německo označeno za hlavního agresora a náležitě potrestáno. Dále se zde rozhodlo, že mimo Bismarckovy II. německé říše zmizí z mapy také Rakousko-Uhersko, carské Rusko a Osmanská říše. S těmito absolutistickými zastaralými systémy už nemá nikdo do budoucna počítat a místo nich zde mají vyrůst malé demokratické státy, jako bylo ČSR, PLR, MLR atd... Na kolik se tento plán budoucího míru a porozumění v Evropě povede, nám ukáže další oddíl. My však už teď asi víme, že to s tím mírem nebude až tak horké☺...